

1. Nu plân - geți, es - te tim - pul să mă în - torc a - ca - să M-a che - mat veș - ni - ci - a pe-al -

bas - tre-le că - rări, A - co - lo voi cu-noaș - te iu - bi - rea ne - sfâr-și - tă Și

voi ui - ta de la - crimi, sus - pi - ne și du - reri. A pi - ne și du - reri.

1 Nu plângeți, este timpul să mă întorc acasă
M-a chemat veșnicia pe-albastrele cărări,
/: Acolo voi cunoaște iubirea nesfârșită
Și voi uita de lacrimi, suspine și dureri. :/

3 Să nu uitați, e timpul când drumu se sfârșește
Și pentru fiecare va fi un timp cândva,
/: Eu știu că m-ați iubit și-acum la despărțire
Mă veți purta în inimi și nu mă veți uita. :/

2 Nu vă-ntristați, mă cheamă Părintele din slavă,
Să mă-ntorc la pieptul de unde-am plecat,
/: Pe străzile de aur voi alerger spre Tatăl,
Spălată de rușine, regrete și păcat. :/

4 Vă ridicați privirea spre zările albaste
Rămâneți credincioase în faptă și-n cuvânt
/: Vă mângâiați cu gândul că peste ani odată
Ne-om întâlni cu frații acolo-n cerul sfânt. :/